

σθενειῶν καὶ τυχαίων συμβεβηκότων. Ἄλλως τε εἶναι βέβαιον ὅτι οἱ πλείστοι τῶν ἀνθρώπων ἀποθνήσκουσι θάνατον κατὰ συμβεβηκός ἐπερχόμενον, ὥστε μόλις μεταξύ 10,000 εὐρίσκεται 1 φθάνων 100 ἐτῶν ἡλικίαν.

Ἐξετάζοντες καὶ τὴν σχετικὴν διάρκειαν τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου, βλέπομεν ἐκ πρώτης ὄψεως ὅτι αὐτὴ τροποποιεῖται καὶ μεταβάλλεται κατὰ τὰ ἄτομα, ἐξαρτωμένη ἐκ τῆς πλείονος ἢ ἐλάσσονος τελειότητος τῆς ὕλης ἐξ ἧς ἕκαστος ἐπλάσθη, τοῦ εἶδους τῆς ζωῆς, τῆς ταχυτέρας ἢ βραδυτέρας σωματικῆς καταναλώσεως, καὶ πολλῶν ἄλλων περιστατικῶν αἰτινῶν μᾶλλον ἢ ἥτιον ἐπενεργοῦσιν εἰς τὴν διάρκειαν τῆς ὑπάρξεως. Οὐδὲ πιστεύομεν ὅτι τὴν σήμερον ὁ ἀνθρώπος ἐρχεται εἰς τὸν κόσμον φέρων μεθ' ἐαυτοῦ τὸν θέμεθλον καὶ τὴν βάσιν ζωῆς ἱκανῆς νὰ παρασχῇ 150 ἢ 200 ἐτῶν ἡλικίαν. Τοιαύτη δυστυχὴς εἶναι ἡ τύχη τῆς σημερινῆς γενεᾶς, καὶ πολλάκις αἱ ἀμαρτίαι τῶν γονέων μεταβιβάζονται εἰς τὰ τέκνα, αἰτινὰ ἐξιδάσκουσιν αὐτὰς κατὰστρέφοντα τὴν ὑπαρξίν των διὰ προώρου θανάτου. Ἄς λάβῃ δὲ τις ὑπ' ὄψιν ἀκαταλόγιστον ἀριθμὸν νόσων καὶ διαφορῶν ἄλλων περιστατικῶν, καὶ θέλει καταπεισθῇ ἀρκούντως ὅτι τὴν σήμερον εἴπερ ποτε καὶ ἄλλοτε εἶναι δυσκολώτατον νὰ φθάσῃ τις εἰς τὸ ὄριον, εἰς ὃ πραγματικῶς ἠδύνατο νὰ φθάσῃ ἡ ἀνθρώπινος φύσις.

Ἐκ τῆς ἐπομένης συνοπτικῆς περιλήψεως ἣν ἐπορίσθημεν ἐκ τῆς μελέτης διαφορῶν πινάκων, δύναται τις νὰ κρίνῃ περὶ τῆς σχετικῆς διάρκειας τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου.

Ἐξ 100 ἀτόμων ἀποθνήσκουσι 50 πρὸ τῆς τῶν 10 ἐτῶν ἡλικίας· 20 μεταξύ τῆς τῶν 10 καὶ 20 ἐτῶν· 10 μεταξύ τῆς τῶν 25 καὶ 30· 6 μεταξύ 30 καὶ 40, 5. μεταξύ 40· καὶ 50 καὶ 3 μεταξύ τῆς τῶν 50 καὶ 60· ὥστε ἐξ ὅλων τούτων 6 μόνον ὑπερβαίνουν τὴν ἡλικίαν τῶν 60 ἐτῶν.

Ὁ Ἄλλερος, ὅστις συνήγαγε τὰ πλείστα τῶν γνωστῶν περὶ μακροβίων παραδείγματα, μᾶς δίδει τὸν ἀκόλουθον ἀναλογικὸν πίνακα· ὑπὲρ τὰ 100 ἄτομα ἀπέθανον εἰς ἡλικίαν 100—110 ἐτῶν· 60 εἰς 110—120· 29 εἰς 120—130· 15 εἰς 130—140· 6 εἰς 140—150 καὶ 1 εἰς 169.

Σ. Φ. Χ.

ΑΠΟ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ

ΒΟΣΠΟΡΟΝ.

Θέλεις νὰ μάθῃς τὴν φυσιογνωμίαν ἑκάστης τῶν μυρίων φυλῶν, αἵτινες ἐνδουλοῦσιν ἢ παρεπιδημοῦσιν ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ νὰ ἐξαγάγῃς, ἐὰν ἀξιόεις σεαυτὸν φιλόσοφον, συμπεράσματα; Ἐπίθω, ἄμ' ἀκούσας ὀξύτατον συριγμὸν ἐκκωφοῦντα τὰς ἀκοάς σου,

εἰς ἐν τῶν εἰκοσιν Ἀγγλικῶν, Γαλλικῶν, Ῥωσικῶν καὶ Ὀθωμανικῶν ἀτμοπλοίων τὰ ὅποια, μεταφέροντα φύλα καὶ πλήθη, διαπλέουσι δις καὶ τρίς τῆς ἡμέρας τὸν Βόσπορον, καὶ ἐπίθω πολλάκις, ἂν ᾖ ἐπίμονος παρατηρητὴς, χωρὶς νὰ φοβηθῇς μὴ ἐλαφρυνθῇ πολὺ τὸ βαλάντιόν σου· διότι, πληρόνων δρχμὴν μίαν καὶ λεπτὰ εἰκοσιπέντε, διασχίζεις κατὰ μήκος ὅλον τὸν Βόσπορον.

Πρόσεξον ὅμως μὴ, παραφερόμενος ἀπὸ συμπαθείας, προτιμήσῃς ταύτην ἢ ἐκείνην τὴν σημαίναν ταξίδευτον καὶ διὰ τῆς πολυπαθοῦς Victory, καὶ διὰ τοῦ Courrier du Bosphore, καὶ διὰ τοῦ Punch, καὶ διὰ τοῦ Crescent, καὶ διὰ τοῦ Wonder, καὶ διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς Ἑταιρείας, διὰ νὰ βεβαιωθῇς ὅτι δὲν σὲ διέφυγε καμμία ἐθνικὴ φυσιογνωμία.

Ἀναδραίνεις καὶ βλέπεις ὅτι μέγας ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιδοκτῶν, καὶ μεζῶν ἢ στενοχωρία. Μόλις εἰσδύας διαγκωνιζόμενος καὶ ἀντωποούμενος, καὶ ἀπορεῖς πῶς νὰ βάλῃς τὸν πόδα, δειλιῶν μὴ πατήσῃς τοὺς καθημένους ἢ μᾶλλον τοὺς ἐστοιδιασμένους, πανταχοῦ, ἢ μὴ συντρίψῃς τὰς ἐστίας τῶν καπνοπόρων σωλήνων τοὺς ὁποίους ἐκμυζῶσιν ἀναλγήτως οἱ Ὀθωμανοί, ὡς ἂν ἀνεπαύοντο ἐπὶ τῶν μαλθακῶν ἀνακλίντρων τῶν οἰκιῶν των.

Ἀλλὰ μὴ φοβοῦ, ἡ Ἀσία δὲν εἶναι εἰσέτι, πολλοῦ γε καὶ δεῖ, Εὐρώπῃ· δρᾷξον ῥωμαλέως τὴν πλάτην τοῦ ἐνός, ὠθήσον ἀυστόλως τὴν κεφαλὴν τοῦ ἐτέρου, μετάδος τὴν παχύν τῶν ὑποδημάτων σου κομποτὸν εἰς τὰς ἀναξυρίδας τοῦ τρίτου, χωρὶς κἂν νὰ λάβῃς τὸν κόπον νὰ ζητήσῃς συγγνώμην, καὶ προβαίνων πρὸς τὴν πρύμναν, ἀναζήτησον ἀδιστάκτως καὶ ὑπ' αὐτὰς τῶν κυρίων τὰς ὁλοσηρικὰς ἐσθῆτας σαμνίον, ἐφ' οὗ ἐνθρονίσθητι ἀδιαφορῶν ἐὰν, καθήμενος ὅπως ἐκάθησας, κινδυνεύεις νὰ διώξῃς τὸν γιγνόμενόν σου ἀπὸ τὴν θέσιν του.

Καλοκάθησον λοιπὸν καὶ παρατήρει μὴ ταραττοῦ δὲ ἐὰν τὰ βλέμματα ὅλων πίπτωσιν ἀενάως περίεργα ἐπὶ σέ· φοβοῦνται ἴσως μὴ ἦλθες ν' αὐτίσης τὸν ἀριθμὸν καὶ νὰ ἐλαττώσῃς τὰ κέρδη τῶν ἐμπορῶν.

Τὰ γένη ἐνταῦθα εἶναι τρία· ἀρσενικόν, θηλυκόν, καὶ οὐδέτερον.

Καὶ ἡ μὲν τάξις, κατὰ τὸν Λάσκαριν καὶ τὸν Ματθαῖον, ἀπαιτεῖ ν' ἀρχίσῃς ἀπὸ τὸ πρῶτον· ἀλλ' ἡ τάξις αὐτὴ ἰδιάζει εἰς τὴν γραμματικὴν, ἢ, ὡς ἐν ἑλέγας, εἰς τοὺς λογιωτάτους, καὶ, ὡς γνωστὸν, αἱ κλίσεις αὐτῶν καὶ αἱ τῶν ἱερομανάχων, δὲν ὑπῆρξαν πώποτε αἱ τῆς καρδίας· αὕτη, καὶ γηραιά οὐσα ὡς ἡ ἐμὴ, προτιμᾷ ν' ἀρχίζῃ ἀπὸ τὸ δεύτερον.

Καὶ πρῶτον στρέφεις τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὸ ἐν θέμιον ἢ τὸ ἄκρον τῆς πρύμνης, διὰ λόγον ἀπλοῦστατον, διότι ἐκεῖ κἀθηται τὸ ὡραῖον φύλον. Μόλις δὲ ρίπτεις ἐπ' αὐτοῦ τὸ βλέμμα καὶ σ' ἐρχεται ἡ ἰδέα ὅτι ὡραῖον φύλον ἐπωνομάσθη κατὰ πρῶτον ἐν αὐτῇ τῇ πόλει τοῦ Κωνσταντίνου. Ἐὰν τῶντι φύσις ἀγαπᾷ τὴν ἀρμενίαν μεταξύ τῶν κτισμάτων τῆς, ἐνταῦθα ὑπερέδῃ ἀναντιρρότως αὐτὴ ἑαυτήν,

ευναιχομολογήσασα θαυμασίως τὰ ἐμψυχα μετὰ τῶν αἰσίων.

Στρέφεις τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ βλέπεις ὅτι αἱ ἐπαρρόδοι τοῦ ἐνθεμίου κάτοικοι ἀντιπροσωπεύουσι καὶ αὐταὶ ἀπείρους φυλάς τῆς γῆς. Ἐκεῖ καὶ Ἑλλήνες, καὶ Ὀθωμανίδες, καὶ θυγατέρες τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ σιμαὶ τῆς Ἀλβανίας παρθένοι, καὶ νύμφαι πλήρεις θελητήρων τοῦ Σηκουάνα, καὶ ξανθοκόμοι τῆς Ἀρκτου κήρυ, καὶ ἡ μιγάς ἐκείνη τῶν Φραγκισσῶν φυλῆ, ἥτις δὲν ἀνήκει οὐδ' εἰς τὴν Ἀσίαν, οὐδ' εἰς τὴν Εὐρώπην.

Τὸ κάλλος λάμπει πανταχοῦ· οἱ μέλανεσ καὶ ἀκτινοδόλοι ὀφθαλμοὶ ἐπικρατοῦσι, καὶ τὰ ἀπαλὰ καὶ δολιφρόνα χεῖλη προκλοῦσι τὴν λατρείαν σου· ἀλλ' ἀπληστον τὸ βλέμμα σου παρορᾷ τὰς λάτριδας τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τοῦ Ταλμούδ, καὶ ζητεῖ νὰ εἰσδύσῃ ὑπὸ τὰ γαιομάκρια τῶν ὀπαδῶν τοῦ Κορανίου. Καὶ τὸ βλέμμα σου ἔχει δίκαιον· διότι τὸ κάλλος τῶν Τουρκισσῶν ὑπερτερεῖ παντὸς ἄλλου.

Αἱ Ὀθωμανίδες δὲν μένουσι τότε ἀνάλγητοι· ἀλλὰ τίρουνται ἄνω καὶ κάτω τὸ περίλευκον καὶ διαφανὲς κάλυμμά των, σ' ἐπιδεικνύουσι μειδιῶσαι ἀμωμήτους χαρακτῆρας προσώπου, ἀξίους τῆς γραφίδος τοῦ Ραφαήλου.

Ἀλλὰ τὸ ἀτμόπλοιον προχωρεῖ στονόθεν καὶ ὠκύαλον ὡς ἀτμάμαξα· καὶ σὺ, πρόσκυρος διαβάτης, ἐποσπᾷς καὶ ἄκων τὰ βλέμματα ἀπὸ τὰς ἐπιγείους ἐκείνας οὐρῆς, διὰ νὰ τὰ μεταφέρῃς ἐπὶ τῶν ἄλλων συμπλωτήρων σου, τῶν συγκροτούντων τὸ ἀρσενικὸν γένος.

Τὰ προσηλόνεις ἐφ' ἐνὸς ἐκάστου ἰδίως, καὶ τὴν αὐτὴν σὲ προξενοῦσιν ἐντύπωσιν ὅλων σχεδὸν αἰφαισιογνωμίαι. Πρὸ μικροῦ αὐτοὶ οὗτοι οἱ συνεπιβάται σου, τρέχοντες ἀκαθέκτως διὰ τῶν ἀγνίων τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν στενωπῶν τοῦ Γαλιτᾶ, καὶ διασκελιζόμενοι ἀσθματικῶς τὴν μακρὰν γέφυραν, σ' ἐφαίνοντο ὅτι καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς σου αὐτοὺς ἦσαν ἐτοιμοὶ νὰ ἐξορύξωσι χάριν κέρδους, ἐὰν σπένδειντο ἐκ μετάλλου πολυτίμου. Ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου τὸ ἦθος τῶν ἡλλοιωθῆ ὡς διὰ ῥάβδου μαγικῆς· ἡ ἐμπορία δὲν εἶναι πλέον ἢ πίστις καὶ ἡ πατρίς των.

Ὁ Τούρκος, ἀναρρόφῳν σοβαρῶς καπνὸν, συνδιαλέγεται σύνοφρος μετὰ τῶν παρακαθημένων ὁμογενῶν των· καὶ ἐὰν ποτε ῥίψῃ τὸ βλέμμα ἐπὶ σέ, τὸ ῥίπτει διὰ νὰ σὲ εἴπῃ ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ πρωτότοκος καὶ προνομιοῦχος υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ φυσικὸς κύριός σου.

Ὁ Ἀρμένιος, πολύσχυρος καὶ ἐκτραπελογάστριος, ἐμφαίνει διὰ τοῦ ἥθους τάσιν ἀχαλίνωτον πρὸς τὴν ὕλην. Νομίζεις ὅτι καὶ ὁ νοῦς του αὐτὸς εἶναι σὰρξ, καὶ ὅτι ἄλλο δὲν σκέπτεται παρὰ πῶς νὰ φανῇ δουλικώτερος πρὸς τοὺς κρατοῦντας, καὶ πῶς κάλλιον νὰ θεωπεύσῃ τὰς ὁρέξεις αὐτῶν, διὰ νὰ κερδήσῃ χρήματα, καὶ νὰ δαπανήσῃ μετ' ὀλίγον αὐτὰ κραιπαλῶν καὶ παίζων χαρτί.

Εἰς γωνίαν τινα τοῦ πλοίου παράμερον εὐρίσχεις εὐνηγμένους δύο ἢ τρεῖς (καὶ τοῦτο σπανίως) ἀπογόνους τοῦ

νοῦς τοῦ Ἀβραάμ· ποτὲ ἴσως ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἰουδαίων ἐπιδατῶν δὲν ὑπερβαίνει τὸν ὅρον τοῦτον· διότι, φιλάργυροι, ὡς γνωστὸν, εἰς ἄκρον, προτιμῶσι νὰ στοιβάζωνται ἐντὸς καϊκίου διὰ νὰ πληρόνωσιν ὀλιγώτερα. Ἀλλ' ἡ φυσιογνωμία τῶν δύο ἢ τριῶν τούτων ἀρκεῖ νὰ σὲ πείσῃ ὅτι τὸ μῖσος κατὰ τῶν ἐτεροδόξων, ἡ δολιότης καὶ ἡ αἰσχροκέρδεια συναπαρτίζουν τὰς πρώτας βάσεις τοῦ χαρακτῆρος τῆς φυλῆς των.

Ἀπὸ τὴν εὐστροφίαν τῆς γλώσσης καὶ τὴν ζωηρότητα τῆς χειρονομίας ἐννοεῖς ὅτι οἱ ἄλλοι ἐκεῖνοι φρεσφοροὶ οἱ διεσκορπισμένοι πανταχοῦ τοῦ πλοίου, ἀνήκουσιν εἰς τὴν Γραικὴν τὸ ἔθνος καὶ τὴν θρησκείαν. Τὸ μέτωπόν των σῶζει σημεῖα ὑπερηφανίας ἐθνικῆς, καὶ τὸ βλέμμα των ἐξηγεῖ συνάμα δειλίαν καὶ θάρρος. Ἀλλ' ὁ χαρακτῆρ τῆς ὑπουλόγητος ἐπικρατεῖ, καὶ σὲ ἀποδεικνύει ὅτι πολλοὺς αἰῶνας ἔχουσιν ὑπὸ δουλείαν.

Στρέφεις καὶ πάλιν τὸ βλέμμα πρὸς τὴν πρύμναν καὶ βλέπεις καθημένους ὑπερηφάνως τοὺς φέροντας καπέλλα. Κάθηνται δὲ μετὰ τὰς γυναῖκας διότι, ὡς φοροῦντες τὸν Εὐρωπαϊκὸν πῖλον, ἀξιοῦσιν ἐκυτοῦς ἀνωτέρους ὅλων τῶν φρεσφορῶν.

Μεταξὺ αὐτῶν εὐρίσκεις καὶ Γάλλους, καὶ Ῥώσους, καὶ Ἀγγλοὺς, καὶ Ἑλλήνας, καὶ Γερμανοὺς, καὶ Ἰταλοὺς, καὶ πᾶσαν γλῶσσαν καὶ πᾶν σπέρμα ἐπιδιῶκον τύχην.

Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν, χθὲς ἔτι, ἦσαν ὑπῆκοοι τοῦ Σουλτάνου· ἀλλὰ χάρις εἰς τὴν παντοδυναμίαν τοῦ χρυσοῦ, μετεβλήθησαν ὡς διὰ θαύματος εἰς Ἰωνας, Αὐστριακοὺς, Ῥώσους, Ἑλλήνας καὶ Νεαπολίτας, καὶ τὸ ἐρυθρὸν φέσιον, μετασκευασθὲν, ἔγεινε τεχνήντως μαῦρον καπέλλον.

Τὸ βλέμμα ὅλων σχεδὸν ἐρμηνεύει ὑπερηφανίαν καὶ περιφρόνησιν· ἀλλ' ὁ Ὀθωμανὸς κατέχει μυστηριώδη τινὰ δύναμιν, δι' ἧς, ὡς δι' ἀπταιστοῦ ἀντιδότου, καταβάλλει τὴν ὀργὴν καὶ αὐτῶν τῶν κρατούντων τὴν τρίαίναν τοῦ Ποσειδῶνος. Διὰ τῶν αὐτῶν βίον μονότονον, εὐχαριστεῖται, φιλοξενίᾳ ἕνεκα, νὰ διαποικίλῃ τὸν τῶν ξένων, καὶ μ' ἐμπειρίαν γεωμέτρου εὐμενῶς ἀλλ' ἡρακλείως ἐξομαλύνει τὰς ἐξογκώσεις αἰτίνες ἀσχημίζουσιν ἐνίοτε τὰς ῥάχεις αὐτῶν.

Ἀλλ' ἡ ταχεῖα περιστροφή τῶν τροχῶν ἐλαττοῦται, καὶ ἡ εὐθύδρομος ναὺς ἐγγίζει εἰς τὸ τέρμα τοῦ διάπλου τῆς. Πρὶν δὲ αἱ κυματοπληκτοὶ πλευραὶ τῆς προσκρούσῃ τὴν εὐρείαν καὶ μεγαλοπρεπῆ προκυμαῖαν ἐφ' ἧς ἀνυψοῦται τὸ νέον καὶ περικαλλὲς παλάτιον τοῦ σωτῆρος τῆς Τουρκίας, σπεῦσον νὰ ἐξετάσῃς καὶ τὸ οὐδέτερον γένος.

Στρέφεις πανταχοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἐρευνᾷς καὶ τὰς ἀπωτέρω γωνίας, καὶ δὲν βλέπεις εἰμὴ ὅσους ἴδες· ἀναγείρεσαι, τρέχεις ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, καταβαίνεις εἰς τοὺς κοιτῶνας, καὶ ἀπορεῖς ποῖον τὸ οὐδέτερον γένος. Ἀμύχανος ἐπανέρχεται ὅπου ἦσο καὶ πρὶν, καὶ κάθῃσαι περίλυπος διότι ἀτελεῖς μένουσιν αἱ παρατηρήσεις σου.

Ῥίπτεις καὶ αὐθις πανταχοῦ τὸ βλέμμα, καὶ ἀπελπίζεις νὰ ἀναύρῃς ὅ,τι ζητεῖς.

Νέε τις κρηδεμνοφόρος, γόνος, ὡς φαίνεται, τῆς

Ρεσίτ Πασάς, μέγας Βεζύρης της Τουρκίας.

Βασιλικὴς Ειρώτης, κρατοῦσα βιβλίον ὑπὸ τὸ κατὰ
δακτύλιόν σου, ἀνγκινώσκει ἐγκύπτουσα.

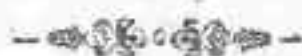
Τὴν περιέργειάν σου ἐλκύει καὶ ἡ σεμνότης τοῦ ἑ-
αυτοῦ, καὶ τὸ ἀπερίσπαστον τῆς προσοχῆς τῆς.

Καὶ ἐπιθυμῶν νὰ μάθῃς ὅποιον τὸ σύγγραμμά ἐρ-
οῦ προσηλθόνται οὕτω πως οἱ ὀφθαλμοί τῆς. Ἀλλὰ
μόλις ἡ ἀμύληα καὶ ἀμυρὸς ὁρασίς σου ἀνγκινώ-
σκει τὰς λέξεις ταύτας·

«Τι ζήτων ἦλθες εἰς Παρίσιον; — ἡρώτησεν ὁ στρα-
τηγὸς Βερδίε τὸν Ἀλέξανδρον Δυμάς — Νὰ ἐπιδοθῶ
εἰς τὴν φιλολογίαν. — Εἰς τὴν φιλολογίαν! Εἶσαι
νέος, τέκνον μου, καὶ ὁ στόμαχός σου μὲ φαίνεται
ὅτι δὲν πάσχει ἀπὸ ἀνορεξίας. Μὲ τὴν φιλολογίαν ὁ-
μῶς θὰ κινδυνεύσῃς πολλὰκις νὰ μείνῃς νηστis.» (*)

Ἡ τελευταία αὐτῇ τοῦ Γάλλου στρατηγοῦ παρη-
τήρησις διεγείρει ὡς ἀστραπὴν νέαν τινὰ ἰδίαν ἐντὸς
τῆς κεφαλῆς σου. Ἐχὼν, λέγεις, ἐν τῇ Γαλλίᾳ αὐτῇ
οἱ ἐπιδιδόμενοι εἰς τὰ γράμματα λιμοκτονοῦσιν, ἐν τῇ
Τουρκίᾳ ὅπου ὁ πλοῦσιος μόνος εἶναι καὶ σοφός, καὶ
ἐνέρετος, καὶ ὠραίος, ὅπου ὁ πλοῦτος μόνος τιμᾶται,
αἱ φιλολόγοι θὰ φορῶσιν ἀπὸ τὴν πείναν. Μὴ εἶναι
τάχα αὐτοί, καὶ ἐπομένως καὶ ἐγὼ μετ' αὐτῶν, οἱ
συγκρατοῦντες τὸ οὐδέτερον γένος;

Ν. Δ.

(*) Ὑπομνήματα Ἀλεξάνδρου Δυμάς.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ.

—ο—

Ἀξία λόγου ἀνακάλυψις ἐγένετο ἐσχάτως ἐν Ἀθή-
ναις. Ὁ Κ. Βιυλέ (Beulé), μέλος τῆς ἐν Ἀθήναις
Γαλλικῆς σχολῆς, ἠτέλησε δι' ἀνασκαφῆς νὰ ἐξακρι-
βώσῃ τὰ περὶ τῆς ἀνάθου εἰς τὴν ἀκρόπολιν, καὶ ἰδίως
νὰ ἰδῇ ἂν ὑπάρχωσιν εἰσέτι τινὰ λείψανα ἀρχαίας κλι-
μακος, ἧς ἵχνη ἐφαίνοντο, πρὶν οἰκοδομηθῇ ἡ νέα ἐ-
ναβάθρα, ἐπὶ τῆς βάσεως τοῦ ναοῦ τῆς Νίκης, καὶ ἡ
μικρὰ βαθμὶς, πρὸ πολλῶν ἐτῶν εὑρεθεῖσα, ἐνομιόθη
τότε ἐν θέσει κειμένη.

Τὴν ἀνασκαφὴν λοιπὸν ἤρχισαν ἐντὸς τοῦ προμα-
χώρου τοῦ πρὸς δυσμὰς ἐπιπροσθεῖντος τῇ μέτρῃ τῶν
προπυλαίων στοᾶ, ἀκριβῶς καθ' ἣν θέσιν παρίστην ἡ
παρῶσα εἰκὼν, καὶ ἱκανὸν ἀνορύξας βάθος δι' ἄλλε-
παλλήλων ἀσβεστοκτίστων οἰκοδομῶν διαφόρων αἰώ-
νων, ἐφθάσε τέλος εἰς τέσσαρας μαρμαρίνας βαθμίδας
ἀκριβῶς τὴν ἀρχικὴν θέσιν αὐτῶν κατεχούσας, ἀλλ' ἐν
ἡ κατασκευῇ, καὶ μάλιστα περὶ τὰς ἀρμογὰς δὲν ἐλέγ-
χει τὴν ἐντέλειαν γλυφίδος Ἑλληνικῆς. Μετ' αὐτὴν
δ' εἴρε συνεχομένην μαρμαρόκτιστον πάροdon, τινῶν
ποδῶν πλάτος ἔχουσαν, καὶ κατόπιν αὐτῆς, μέρος
προφανὲς τοῦ αὐτοῦ οἰκοδομικοῦ συστήματος, ἐνα-
τοιχόν, εἰκοσι πόδας ὑψηλόν, καὶ ἐν αὐτῷ μικρὰν θύ-
ραν, 12 πόδας ὑψηλὴν καὶ 6 πλατεῖαν, φέρονσαν πρὸς